

Mand til Præst. Man har ikke ment, at Vaalse Sogn skulde ligesom strafmærkes derfor. Indenfor Folkekirken bør der være Lighed for de forskellige Anskuelser og Meninger, som der er berettigede. Flertallet foreslaar derfor, at Lovforslaget skal have den almene Karakter, som den højtærede Ministers Lovforslag har. Naar man fra Mindretallets Side hævder, at Sognemenighederne i et Spørgsmaal som det foreliggende skal have et Ord at sige, saa ikke blot tiltræder Flertallet denne Opfattelse, men Flertallet vil fra sit Standpunkt hævde, at Sognemenighederne skal have det helt afgørende Ord at sige, skal have hele Afgørelsen og Lejlighed til netop, trods et Stifts Biskop, at faa sin Villie. Det er jo Lovforslagets Hensigt at give den Sognemenighed, der ønsker det, Lejlighed til at faa sin Villie og faa en Mand til Præst, som Stiftets Biskop er afgjort imod. Der har indenfor Flertallet været Ønske fremme om, at en Sognemenighed ikke blot, naar der er Tale om Ansættelse af en ny Præst, men i al Almindelighed kunde bede sig fritaget for det biskoppelige Tilsyn, om det ønskedes. Men for ikke at rejse nye Stridspunkter har man afstaaet fra at stille særligt Forslag derom. Det fremsatte Lovforslag giver Sognemenighederne hele Afgørelsen af, hvorvidt de vil ind under den eventuelle nye Ordning. Hvis nemlig en Sognemenighed mod Biskoppens Villie indstiller en Mand, om hvem Biskoppen erklærer, at han ikke vil give ham Kollats, da har Sognemenigheden derved tydeligt tilkendegivet, at den ønsker sig fritaget for det biskoppelige Tilsyn.

Hvad nu det særlige Tilfælde angaar, har man fra flere Sider ment, at Menighedsraadet i Vaalse paa ny skulde spørge, om de vilde have denne bestemte Mand til Præst. Flertallet kan ikke andet end finde dette overflødig. Det er dog ikke Børn, som sidder i Vaalse Menighedsraad, og det forekommer mig, at de har udtalt sig tilstrækkelig tydeligt og under et treaarigt folkekirkeligt Uvejr mod Stiftets Biskop fastholdt Ønsket om at faa netop denne Mand. Under Møderne inden Indstillingen har Stiftets Biskop gentagne Gange, efter hvad der er oplyst for mig, udførligt udtalt sig imod Indstillingen af Arboe Rasmussen til Embedet i Vaalse, og dog blev han indstillet. For Flertallet foreligger der intet om, at Menighedsraadets Flertal i Vaalse ikke fastholder sin 3 Aar gamle Indstilling. For øvrigt kan det maaske interessere

adskillige i denne Forbindelse at høre, at allerede i 1905 ønskede man Pastor Arboe Rasmussen til Præst i Vaalse. Han var den Gang Ansøger til Embedet, og det skyldtes vist nærmest en Tilfældighed, at han ikke blev indstillet som Nr. 1, nemlig, efter hvad jeg har faaet oplyst, den Tilfældighed, at man paa den Tid omgikkes med Planer om en Omregulering af Sognene paa Nordfalster og derfor gav Menighedsraadet i det Sogn, der skulde lægges sammen med Vaalse, Indflydelse paa Indstillingen.

Hensigten med det Lovforslag, Kirkeministeren har forelagt, er, som sagt, at skaffe Sognemenigheden i Vaalse Mulighed for at faa den Præst, der er indstillet som Nr. 1, og at skaffe alle andre Sognemenigheder, der maatte komme i en lignende Situation som den, i hvilken Vaalse nu befinder sig, den samme Ret. Mindst af alt er det Hensigten med dette Lovforslag at paaatvinge nogen Sognemenighed en Præst. Om Vaalse ønsker Pastor Arboe Rasmussen til Præst, er noget, Sognemenigheden nu som før maa afgøre, det skal ingen andre blande sig i. Forhandlingen her foregaar jo for aabne Døre, og at Vaalse Sognemenighed følges den sikkert med megen Interesse og Opmærksomhed. Der vil man være klar over, under hvilke Forhold Sognepræst Arboe Rasmussen bliver Præst i Vaalse, hvis Lovforslaget vedtages, og man vil ogsaa være klar over — det vil for øvrigt ethvert Barn i Vaalse være klar over —, at han ikke kommer der som Præst med Biskoppens Villie, men netop mod Biskoppens Villie. Menighedsraadet i Vaalse og Sognemenigheden der vilde, hvis de nu mod Forventning skulde have forandret Opfattelse, sikkert have ladet høre fra sig, de har jo tidligere vist, at de ikke var bange for at lade høre fra sig, naar alt ikke gik efter deres Ønske. Hvad angaar et eventuelt Mindretal i Vaalse eller et Mindretal i et andet Sogn, som var stillet paa samme Maade, bliver et saadant Mindretal ikke værre stillet end de Mindretal, der sædvanlig findes omkring i Sognene. I Regelen er der i ethvert Sogn et Mindretal, som staar i en mere eller mindre skarp Modsætning til Sognepræsten, lad os tænke os et Mindretal i et Sogn, hvor der sidder en meget yderliggaaende Præst, som tilhører Indre Mission. Det er ikke ofte, man tænker saa meget paa disse Mindretal, som man maaske skulde, men da Spørgsmaalet om Mindretallets Stilling er blevet rejst, har Flertallet fundet det